

Evangelická teologická fakulta

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Biblický pohled na člověka a jeho přínos pro sociální a pastorační práci

Jméno studenta: Mgr. Petra Fausová

Vedoucí: Dr. Ing. Ladislav Heryán, Th.D.

Oponent: Mgr. Ing. Ondřej Fischer, M.A., Th.D.

Studium: JABOK B ETF

Graficko-formální a jazyková stránka

Co do formální stránky má práce jasně formulovanou logickou strukturu a přehledné zpracování, jazyk práce je dobrý a čtivý, formulace logické a srozumitelné. Pravopisné chyby se téměř nevyskytují, snad jen jedna chyba věcná na str. 25: v kněžském podání stvoření světa se pro označení člověka jako „samce a samice“ nepoužívají pojmy „íš-iššá“ (to je až jahvistická podoba v Gn 2,23), nýbrž „zákár-nekévá“. Jisté nesrovnalosti lze nalézt v psaní citací, kdy někdy jsou jména autorů psaná v kapitálkách, jindy normálně; rovněž nevidím důvod psané citace v textu uvádět uvozovkami, pokud jsou již v kurzívě.

Výběr a práce s podklady

Autorka použila úctyhodných 52 tištěných titulů, ve kterých se výborně orientuje a s užitekem s nimi umí pracovat. Její práce je dále doplněna 3. kapitolou knihy Genesis, odkazem na v její práci zvolenou sociální službu a Etickým kodexem sociálního pracovníka České republiky.

Úroveň zpracování práce

Je třeba hned na počátku říct, že práci považuji za velice zdařilou, ale přesto mne při jejím čtení napadala řada otázek, což nemyslím negativně. Ostatně, práce se čte velice dobře, a autorka se na str. 46 dokonce pokouší o milou odlehčenou formu psaní (konec prvního odstavce, „A jsme to i my lidé...“).

Celá práce stojí na předpokladu, že čtyři autorkou formulované „principy“ (str. 50), nebo též „biblické principy“ (str. 67) jsou jakýmsi kloubem práce – jednak vyjadřují biblické pojetí člověka, jak je autorka rozebírá v kapitolách třetí až páté, a jednak jsou obsaženy v sociální a pastorační práci, jak se autorka snaží ukázat v kapitole šesté. Ukázat, jak je biblické pojetí člověka aplikováno v sociální a pastorační a práci a jak se kupříkladu promítá do jazyka a postupů sociální práce či etického kodexu, je opravdu obtížné, byť realita toho, že se sociální práce zrodila z biblického pojetí člověka a následných sociálních aktivit církve, je evidentní. Práce je opravdu silná ve zpracování jednotlivých částí, biblické kapitoly práce 2 – 5 považuji za mimořádně zdařilé, ale v jejich spojení se zbytkem práce mi schází výslovnější propojení, i když nepopírám, že je to úkol velice obtížný; autorka se o to pokusila definicí a následnou aplikací svých čtyř „biblických principů“, a i tato snaha je cenná.

Jak jsem řekl, při čtení práce mne napadala spousta otázek, chci autorku pozvat, aby se při obhajobě zkusila vyjádřit alespoň k jedné z nich:

- 1) Do jaké míry je člověk opravdu schopen rozlišovat mezi dobrem a zlem? (viz str. 36)
- 2) Je-li biblický pojem „srdce“ pro člověka tak důležitý, jak se bez tohoto pojmu můžeme obejít mimo tento židovsko-křesťanský prostor? Nebo existuje i mimo něj? Nebo existuje v profánním světě k tomuto pojmu nějaká paralela, třeba v psychologii?
- 3) Opravdu slovo „svědomí“ (syneidesis) u sv. Pavla odpovídá „starozákonnímu a evangelnímu pojmu srdce“? (str. 45).
- 4) Je-li pastorační podle Opatrného mimo jiné myšleno „být ve vztahu“ (str. 50), jak je to potom s hranicemi v profesním vztahu?
- 5) Jak se má Bible k sociální práci: spíše tak, že je pro ni něčím podstatným, protože z ní díky biblickému pojetí člověka v podstatě vychází, nebo se sociální práce v podstatě bez Bible obejde a omezí se na pouhou konstataci, že to a to se říká i v Bibli?

Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení výtečně (A).

Ladislav Heryán

V Praze, dne 15.6. 2020

podpis vedoucího